

წინადად ვერ ვიტყვი, ვიკისროთ თუ არა ამ გზის საქმე ჩვენია.

ამიტომაც კომისიამ დაადგინა, მიუხედავად იმისა, ჩვენ გავკეთებთ ამ გზას თუ სხვა ვინმე, ჯერ ის გადაწყვიტეთ, საჭიროა თუ არა სხვაგვარად მოხდეს ამ საქმის შესრულება. კომისიამ, გამომიგება, რასაკვირველია, შეამოწმა დედის ბაბისა, საჭიროად დაინახა, ჯერ, მინამ გზის გაკეთების თაბანზე ვიტყუაფეთ რასმდე, უნდა გამოვიტყა მოვასხივითაო. ამ გამოძიების, რასაკვირველია, ხარჯი უნდა. გამომიგება, რომ ათას ნუთისი თუმანი საჭიროა იქნება განძობისათვის. კომისიამ დაადგინა, რომ ეს მისი გადაწყვეტილება საგუბერნიო სათავად-აზნაურთა საგანგებო კრებას მოხსენადეს, რათა ამ კრებამ იმუამდგამლოს ბანკის კრების წინაშე, რომ ეს ათას-ხუთასი თუმანი ბანკს გაიღოს.

საგუბერნიო კრებამ ეს განჩინი კომისიისა შეიწყნარა და დაადგინა, ვთხოვით ზედამხედველ გამიტეტეს მოიწვიოს საგანგებო კრება ბანკისა, რათა მან ნება დართოს ბანკს ეს ათას-ხუთასი თუმანი სხვაგვარად საქმისათვის გადავებულ იქნას. ზედამხედველმა გამიტეტმა ამის შესახებ ქადალდი გუბერნიის მარშლისა დასდეს ბანკის გამგებებს, თქვენ ესაა იტყუაფეთ ამ საგანზე, თქვენი აზრი გვაუწყეთაო.

გამგებებს უნდა გასწავრობად პასუხის მიცემა, რადგანაც გუბერნიის მარშლის ქადალდი მოკლედ და მკაფიოდ იყო დაუკნებელი საქმე: იგი აუწყებდა გამიტეტს, რომ გუბერნიის თავად-აზნაურთა მუამდგამლობას, ათას-ხუთასი თუმანი ბანკს გაიღოს კახეთის რეინის გზის გამოძიებისათვის, და ამისათვის ვთხოვთ მოიწვიოს საგანგებო კრება ბანკისა და ეს მუამდგამლობა წარუდგინათაო. ამუამდგამლობას, რომ საგანგებო კრების მოწვევა და ათას-ხუთასი თუმანი გაუბდა. რადგანაც ასევე მოკლედ იყო ქადალდი თვით

ზედამხედველ გამიტეტისა გამგებობის მიხრად და არ იყო დასახელებული საკუთრივ, რასაკვირველია ითხოვდა გამიტეტი აზრს ბანკის გამგებობისა, ამ უკანასკნელმა მისწერა, რომ ჩვენ ამ საქმეში უსათუოდ ეს გვეყითხება: კანონი ნებას გვაძლევს ამ ნაირ საქმისათვის თულისა გავდგეს და, თუ ნებას გვაძლევს, გვაქვს ამისათვის თულისა თუ არაო. მართლა ამ თრსაკითხავზე უპასუხა ბანკის გამგებობამ და შეუთვალა, კანონიც ნებას გვაძლევს და თულოც მოსახერხებელია; სხვა რაც შეეხება თვითან გზის გამოძიებას, ამაზე ბანკის გამგებობა ვერას იტყვისა, რადგანაც არც გუბერნიის მარშლის ქადალდი, არც ზედამხედველ გამიტეტისაში ამ საგანზე სიტყვაც არ არის ჩამოგდებულია.

ზედამხედველმა გამიტეტმა განჩინა უარი ვთქვას გუბერნიის თავად-აზნაურთაბს ათას-ხუთასი თუმანიზე და ეს ჩვენი აზრი ბანკის მარშლის მუამდგამლობასთან ერთად წარუდგინოს საგანგებო კრებას ბანკისათვის, რომელიც გამიტეტმა მოიწვია ამ 14 თებერვლითათვის.

ამ სახით დღეს საგანგებო კრებამ მართლ ეს უნდა განხილდეს: მიუქც თუ არა ბანკიამ ათას-ხუთასი თუმანი, რათა გუბერნიის თავად-აზნაურთაბი რეინის გზის გასაყვად კახეთში საჭიროა გამოძიება მოახდინოს ამ თულისა, მიუხედავად იმისა, თვითან იკისრებს ამ გზის კეთებას, თუ სხვას ვისმე დაეთუბნა. მაშასადამე ამ არაფერი მოსაძიანა და აუკვლად უადგინოს წინასწარი მითქმა-მოთქმა, რომ გზის ვერ გააკეთებთ, არ შეგიძლიათ და სხვა ამისთანა. ეგ გამოძიება თავისთავად საჭიროა და აუკვლად უადგინოს საჭიროა მაშინაც-კი, თუნდა რეინის გზა სხვას დარჩეს გასაყვანად და არა თავად-აზნაურთაბსა.

საჭიროა, ჯერ იმიტომ-რომ მართლა ეს გამოძიება შეგვატყობი-

ნებას, რა გონებრივი და ქონებრივი ძალ-დონება საჭიროა, რომ თავად-აზნაურთაბამ ეც კახეთის რეინის გზა თვითან იკისროს გასაყვანად. მართლა ამ გამოძიების შემუშავებით დაგინახავთ სიმძიმეს საქმისასაც და იმასაც თუ—რა ღირებულად შეიქონოს ამ სიმძიმეს. რამისა უნდა ყოველი წინასწარი მითქმა-მოთქმა ამ რეინის გზის გაკეთებისად და მოგება-წყების შესახებ. იმისათვის უსწამურ კაცისა, ისე, რისი მოსახერხებელია მოსასყურებელი და სობრძეც თავად-აზნაურთაბის იმში გამოჩნდა, რომ ეს საკითხი: იკისროს მაგ რეინის გზის გაყვანა თუ არა,—სამერმისოდ დასაგვლად და არა იქნა, გამოუძიებლად, გამოუკვლევლად დასასწყობტა ასე თუ ისე.

ეს სახით. მერღო, ეგვე გამოძიებას უსათს მოგვეცეს იმისათუ, რომადენად გამოასრენი იქნება თავად-აზნაურთაბისათვის, რომ ეგრეინის გზა გააკეთებდ ამოქმედლოს თავისით. ვინ იცის? იქნება ეც გზა ერთ იმისთანა უღვეველ წყაროდ ქონებისად შექმნას თავად-აზნაურთაბისა, რომ მით თავის საკუთრისა და ქვერის საზოგადო საჭიროებას ცოტად თუ ბევრად გაუძღვს და ნუ თუ საშვილი-შვილოდ სანაურ-ნი არ გაუხდება, რომ ამისთანა საქმისაგან ხელ-ცარიელი დარჩეს? ეცა ქადალდი უნდა თვამი არ იტყუაფეთ, ეს კანკა ხელიდამ როგორ გავუშვით და სხვას მივეციო საჭიროებადო. ტუილელებს რომ ჭკუაქნართა და ამ კანკის საქმის გამოძიებად უნდადვი დახარჯათ რამე, დღეს თავში საყვამად საქმე აღარ გაუხდებოდათ. რად უნდა მოაქციდეთ კახეთის რეინის გზის საქმეს ეგრე ბამურად, ეგრე უთავაზილოდ, რომ გამოუძიებლად ავიდეთ, გულისგ ხელიდვი დავიკრიბოთ და ვიძინებო, რა ჩვენი საქმეაო. რაკი თვითან საქმე ჩვენკენ მოიხდა, რაკი შესაძლია ეც საქმე ჩვედ ხელთ ვიგდეთ, ნუ თუ სასახელოა იქნება ათას ხუ-

თას თუმნის გულისათვის კარგე მოამდგარი ბედი უნდა გავაბრუნოთ და საშვილი-შვილოდ საწყევლად გავისალოთ თავი? ავი მოაგახსენებთ, ეც იმისთანა საქმე, რომ შესაძლია მაგ საქმიდამ ჩვენს სიღარიბეს წმადლი რამ დავდოს, და ნუ თუ ეს შესაძლია გამოუძიებლად, უსახელოდ, უნდა უარყოთ?

გამიტეტის: ეც ძალიან კარგი, თუ გამოძიებას დაგვანახვა, რომ დონითაც შეგვწყდებით მაგ საქმეს და გამოარჩენვთ გვექვს. მაშინ და ათას ხუთასი თუმანი დასარგული არ იქნება. ხოლო მაშინ რადას იტყვიო, თუ გამოძიება გამოარჩევს, რომ ვერც გზის კეთებას შეგვწყდებით და ვერც გამოარჩენის იმედს ვიქონებთ, მაშინ ხომ ეც თულისა წყაღში გადაყრდელი იქნება?

რას იტყვის გამოძიება, რა მხრივ დაგვანახვებს საქმეს,—ჩვენ ამაზე წინადვი ვერას ვიტყვიო. ვთქვათ ვაქცი, რომ რეინის გზა ჩვენ ვერ ვიკისრეთ, მაშინაც, ჩვენი ფიქრით, ეც თულისა დასარგული არ არის, ეც რან დედა იყოს, გამოძიება ხელთ მოგვეცეს საჭიროად სარწმუნო საბუთს ვიმუამდგამოლოთ მთავრობის წინაშე, რომ გზა მოახდენდეს ამ ახდვილებს, რომელიც ჩვენთვის სასურველია და ქვერისათვის უფრო მოამტებულად სახირო. იმედია, რომ,—სხვას ჩაუგვადება ეც გზა ხელში, თუ ჩვენ შევარჩებთ,—მთავრობა მაგ დასახუთებულ მუამდგამლობას უყურადღებოდ არ დასტუავებს. სხვას უკვლავურს თავი დაგვანებოთ, განა ეს დიდი საქმე არ იქნება მართლა თავის თავად მაგ ათას ხუთას თუმანი, რომ თუნდა მართლა ეც ურავილი ავისრულიო, გზას ქვერისათვის სახირო მიმართულება მივეცეთ, ნუ თუ ამისათვის დახარჯული თუ დავხარჯავთ თულისა?

ჯერ მართლა ეს რომ მივიდოთ სახეში, მართლა ამ მხრივ რომ შეტვდილოთ თავად-აზნაურთაბს მეც-

დინებობას, ეცვე საჭიროა ზნეობრივი საბუთია, რომ თავად-აზნაურთაბამ ეც თულისა შესწავროს ქვერისა და ხალხსა. განა ამით თავად-აზნაურთაბა თავის ზნეობას დაწინაურებს არ ასრულებს ქვერის წინაშე? ნუ თუ თავად-აზნაურთაბის ზნეობა, რომ ქვერისა და ხალხისათვის გაწივარა რისმდე და ამით ხალხის გულის მოგება, ხალხში კეთილად სხენდა, ხალხში არსეს გამოიერება მისთვის არაფერის საქმისისა? ყოველივე ეს იგი დონება, რომელს მთავრობათაც თავად-აზნაურთაბა თავის არსებობის მიზნად ნათლად დაანახვებს ხალხს და თავის ბედნიერების, შემძლელობის ბურჯად შეგვარად ახვებს. ეს ისეთი ფას-დაღვილებელი განძია, რომ მის მოსაპოვებლად ათას ხუთასი თუმანი-კი არა, არაფერი არ უნდა დაზოვდეს თავად-აზნაურთაბამ, რომელიც სულ უოველი-თვის გულში უნდა იქონიოს, რომ მართლა ამ გზით და სხვა არფერი არ შეუძლიან გაუძლოს ამ წუთი-სოფლის ბედის ტრიალს და მრავალ ვაგარ საჭირო-ბოროტად ზედ-მოასყვას.

ახალი ამბავი

* * * მოგესხნებთ, რომ ჩვენის დაუიწყარის პოეტის ნ. ბარათაშვილის ნაშრომად გამოვიტყვა განჯილამ ტფილისს კარგა ხანია, განჩინახს მისმა ნათესავებმა, სიამოვნებით უნდა ვაწარმოოთ მეთხველო, რომ ეს განჩინახვა მთელ საქმედ გადქმედო. პოეტის ნათესავებმა უკვე მიიღეს ნება-რთვა ყოველის ქართველისათვის ძვირფასი გავის გადმოსვენებისა. ამ საქმის მოთავსი და გამგებელი ნ. ბარათაშვილი მარჯედ დროს ელიან, რომ ღირსეულად და საკადრისის პატივისცემით მოასყვინან ძვირფასი მტყერი შესანიშნავი პოეტისა და

II სიკოცხლე უსიყვარულოდ მწერ სიზმარია.

იტყალური ახლახს.

III მამაკაცი უფრო ძვირფასია დედა-კაცისთვის, ვიდრე დედა-კაცი მამაკაცისთვის.

IV დედა-კაცის გული ქირთი გაცემული სახლია: რამდენ ხანსაც უნდა იდგე ამ სახლში, მაინც ვერ დედა-ტრონები.

V მამაკაცი თავის ნახევარ სიკოცხლეს დედა-კაცებთან ბრძოლაში კარგვს და მხოლოდ მერტე ნახევარს ანდომებს თავისის თავისა და ქვერის სამსახურს.

მიხეველი ვიქნები „ზურნისა“, მხოლოდ ერთის პირობით-კი: როგორც „განქმელებით“ მიმართულების გაწეობა, „ზურნისა“, უნდა მომიგოს შემდეგ კითხვებზე:

1) რა მიზეზია, რომ ჩვენი ქალები და დაბა-სოფლები განათლებას მოკლებულია და სინელეში ვიწყობებით?

2) რა მიზეზია, რომ ტბილად ვერა ცესობობთ და ერთმანეთს სიკოცხლეს ვამწარბებ?

თუ „ზურნისა“ რედაქციამ პასუხი არ მომცა, მაშინ სრული ნება მაქვს „კვალის“ რედაქციისაგან მონიჭებული ვიფიქრო, რომ „ამ განხეობს ამ საგანზე თავისი აზრი ამ შეუდგენია“.

„ზურნისა“ პასუხი.

მაგ საგანზედ ჩვენ დიდაც რომ ჩვენი აზრი შედგენილი გვაქვს და ამიტომ ვასრულებთ თქვენს თხოვნას:

1) სინელეში იმიტომ ვიწყობებით, რომ, როგორც მოგესხნებთ, ნავთს კიდევ მოუმატეს ბაქი.

2) ტბილად იმიტომ არ ცესობობთ, რომ, როგორც ესეც მოგესხნებთ, მექარხნებმა შეპარი

ძლიერ დაძვირეს და ამ დიდ-მარხვამი მწარე ზეთზე გამოყვევართ.

დ ე ბ ე ზ ა

(საგუთარ ზაქტუბისაგან)

ლოჩინი. ეგვიტეს საქმე მზეი-დობიანად გათავდა: ინგლისმა კიდევ გაგზავნა ჯარები ალექსანდრისა და ქიარია.

ქუთაისი. დაუდგომელმა ხმოსანმა მიქიაშვილმა ქეთაიის საბჭო დაიხიო და პრაქტიკაშია გამოცხადდა: „ქუთაისის საბჭო მე ვარო“!

გორი. საცაა ვახუშტული დადგება და ამიტომ ძლიერ გვეშინება, სსმელი წყალი არ დაგვკლდეს. ქალოქის საბჭომ საგანგებო კრება მოახდინა და გადასწყობტა, ავქალის წყარობიდან მილით წყალი გამოიყვანათაო.

სურამი. ფული გამოგველია და ზახუშტული-კი ჯერ შორს არის. ნეტა როდის ამოვლენ სურამში „ღანჩიკები“, რომ ტყავი გავაძროთ და ცალიერი ჯიბეები გავიკრიბოთ.

შორაპან-სესტაფონი ვიარია. საქართველოს გაუმარჯოს... შესანიშნავი პოემის „მეკარიონის“ შესანიშნავი აბტორმა დასრულდა ამ დღემში თავი-

სი შესანიშნავი „ღარბრამა“, რომელსაც სახლად „შოთა“ ეწოდება.

„ღარბრამა“ 8 მოქმედებისად 16 სურათითაა „ღარბრამის“ ამ მოკლესანიშნავი წარმოვადგენთ ტრალი მანდორში, რადგანაც მთელ შორაპან-სესტაფონი-ევიროლაში სცივისთვის შესაფერი დარბაზი არ აღმოჩნდა. წარმოადგენთ ერთს კვირას გასტანს. მონ.წილოვებას მიიღებენ შორაპან-სესტაფონი-ევიროლას ყველა მსტოგებნი, ქალნი და კაცი. იმედია, ამ წარმოდგენას მთელი საქართველო დაესწრება.

ტფილისი. ამიერ-კავკასიის რეინის გზის მატარებელმა ამ ცოტა ხანში თითო ლამეს თითო დადგურთან თითო მისიერ გასრისა. უბედურება არა მომხდარა-რა. ყველანი ღვთის მადლით კარგადა ვართ.

ქართულა ქალეუა. (99—1)

ნამდვილი კაცს უნდა ღვირა ჩამოვიტყნეთ... მარტინიქა! იმოგება ყველა დუქანში.

ღეინის ვაჭრება. (3—1)

ვემებთ ისტორიკოსს, ფულო, რა-ერთიც უნდა, რომელიც დაამტკიცებს, რომ საქართველო საქართველო-კი არ არის, ანაყოფია.

არაპასტანს პატრონება. (1—1)

ვასწავლით... ლანდლა-გინებებს... „გოგისა“ კონსტრუქტორება

რედაქტორები: უპარია და ალიკო

მამულის-შვილის თავის „მამულში, თავს წინაბარს სავლადვე შორის“ დასაჯარბადვად.

* * * ღღეს, სათავად-ანზაურთ ბან- კის თვარტში ბუნის ემირის პატრი- საციკლად დანიშნული სამუსიკო და სალიტერატურა სადამო მ. მ. სათავად-ამაშივის მეთაურბობა. წა- რმოადგილერის იქნება „სასტიკი ომი“ და ვოლენტილი რ. ერისთავის „ბი- ძიასთან გამობუზერება“, შემდეგ იქ- ნება დივერტისმენტი და ლტორია.

ხელ ამავ თვარტში დანიშნუ- ლია უკანსენილი წარმოდგენა საო- პერტიკა დისისა. წარმოდგენენ ფე- დისა „ჯოჯობითიური სიყვარულია“. ამ წარმოდგენის შემდეგ რუსული საოპერტიკა დისი ქ. ბაქის გამგზა- ვრება.

* * * 16 თებერვლს, 7 1/2 საათს, იქნებრა კრება კავკასიის საიმპერა- ტორია სამხრეთო საზოგადოებისა, რომელიც განიხილა:

- 1) მორავი საქმეებს,
2) ბ-ნ ა. ფირაიაშვილის მოხსე- ნებას მკენარება სეტყვისგან და- ზღვევის შესახებ.

3) მოხსენება ბ-ნ ს. მელიქ-ბე- გიაროვისა ზამბის გამაყვანის შესახებ ამიერ-კავკასიის დაბალ-ადგი- ლებში.

* * * ორშაბათს 15 თებერვლს, და- ნიშნული კრება ქალაქის საბჭოსი. კრება სხვათა შორის განიხილავს ხმონის ბ-ნ ნიკოლოძის მოხსენებას შესახებ იმისა, რომ ქალაქის სამმარ- თველობისათა სახალაქო ბანი იქნას დაარსებული.

* * * წერილ-კითხვის გამავრცელე- ბელ-საზოგადოების „ბიბლიოთეკის შესწორა ბ-ნმა გ. საძაგლიშვილმა: 1) სძლის პირი, მხედრულის ხე- დლით ნაწიერ XVIII საუკუნე, 2) რე- ტორიკა, შედგენილი ანტონ I კათა- დოლოზის მიერ 1764 წ. 3) აპო- კრიფიკალი წიგნი ძველის აღთქმისა; 4) პირი წერილი ვახტანგ მეფის ძის ბაქარის მეფლის ანანის მოს- კოვის მიტროპოლიტთან, რომელიც მიწერილია 25 დეკემბერს 1751 წ., და 5) თამარ-მეფის შვიი ფული 1202 წ. და ერთიც სხვა შვიი ფუ- ლი.

საზოგადოების გამკვება მადლო- ბას უძღუნის შემოწმირველს.

* * * თ. ჭევაჭევაძის მემკვიდრეე- ბი ედაგებინა კავკასიის სამოსწავლო ოლქის მხარუნველობას 200,000 მა- ნეთს, რომელთა თ. ჭევაჭევაძემ სწა- ვლა-განათლებლისთვის გადასღო ან- დერძით. ამ საქმეს გაარჩებს ტვი- ლისის ოლქის სასამართლო 17 თე- პერვლს. მომზადნა ექთმლებად არიან ნაფიცნი ექთმონი: 3. ოპო- ჩინინი და კედრინი.

* * * როგორც კითხველს მოესხე- ნება, ტფილისში დოლის მმართველ- სსა სოფელიადობებს სათხოვა მთავრო- ბას, რომ კავკასიაში რამდენიმე მო- ხერხებული ადგილი იყოს ამოარჩეუ- ლი, რათა ამ ადგილებში ცხენების იარაღებში იქნეს გამარაგული წე- ოლიწაში ერთხელ. სხვათა შორის ასეთ მარჯვე ადგილად იცნეს ჩენი ქალაქიც. ამის გამო ბ-ნმა გუბერნა- ტორმა მისწერა ქალაქის მოსახრ და მკითხა რჩევა, როდის და რომელს ადგილზედ უფრო უმჯობესი იქნება

ტფილისში „იარაღებობს“ გამართვა. ასეთივე რჩევა სთხოვა ბ-ნ ტფილი- სის პოლიციისტერს. როგორც პირ- ველი, აგრეთვე მორავ თენიანის პა- სუსში ამბობენ, რომ ყველაზედ უმ- ჯობესი დღეა იქნება ოქტომბრის პირველი დღეა შეიადმე, ერთს კვი- რით. რაიცა შევება ადგილს, უკე- თესად იცნეს ორივემ ნაწილი იმ მი- წისა, სადაც დოლი იმართება ხოლმე დიდებუში.

* * * წარსულ წლისათვის დაფსე- ბის დადასახალი ქალაქის გამგებობის ხარჯთ-ალრიცხვით დანიშნული იყო შარშან 265,648 მანეთი და 62 კაპ., ნამვილიდა-კი შემოვიდა 271,097 მანეთი და ერთი კაპეტიკი, ე. ი. 5448 მანეთითა და 39 კაპეტიკით მომეტე- ბული, რადგან დაჩენილი ვალი წინა წლებისა ბოლომდე შემოვიდა ქალაქის კასსაში. ამა წლის 1 იანვრისთვის დაჩენილი ვალი წინა წლებისა შე- ადგენს 205,789 მანეთს და 42 კა- პეტიკს.

* * * პარსკვლავს, 12 თებერვლს, იყო კრება ქალაქის გამგებობისა, თა- ნადარსებობა საქალაქო ექიმებისა და ინჟინერისა. ამ კრებას ამბავი მოკ- ვიდე ვაქონდა კიდევ დაძველებილი. ეხლა საქირად მიგვიანია უფრო ერთკლად ვაუწყით მკითხველი. კრებამ განიხილა სასანიტარო რა- ბუნების ექიმთა გარდაწყვეტილე- ბის შესახებ, რომ ადრევე იქნ- ნას მიღებულთ სხვა-და-სხვა საქი- რო ღონისძიებანი ხოლერის დასა- ხვედრად, უკეოვი იგი იჩინეს თავს ამ გაზახვლისა და ზახვულში. კრე- ბამ გადაწყვიტა: რადგან მინდა-

სის წყალში მავნებელია ხოლერა- ბაში, ამის გამო უმჯევილად გაყე- ნილ იქნეს მილის წყალი დი- ვლებზე და ხხვა ადგილებში, სადაც ხალხი სიშორისა გამო ჰხმარობს მტკვარს; 1 აპრილიდან გაიხსნას ავლაბარში მტკვირის სასაღილო ღარბი ხალხთათვის, როგორც შარშან იყო; გაიწმინდოს ქალაქის უსუფეთა ადგი- ლებში და ორმოციმიდან გატანილ იქნას უწმინდად უგუველად 15 მარტამდე; აქქარდეს ავქალაში ფილ- ტრების დამთავრება მტკვრის წყა- ლის დასაწმენდად; შეუდგოს ქალა- ქის გამგებობა საღებინფექციო კამე- რის გამართვას და მოიპოვოს რამ- დენიმე „პოპოზსკა“ ნაფის გასატა- ნად ქალაქ გარედ ისეთ ადგილები- დგან, სადაც უფრო მომეტებულთ უსუფეთაობა, მაგალითად, როგორც რიყეთებზე, და სხვანი. ამასთანვე კრე- ბამ დაავლა რაზმის ექიმებს, რაბა მათ იქონიონ განსაკუთრებული ყუ- რადღება იმ სახლებზედ, სადაც შარ- შან ხოლერით გახდა ვინმე ავად.

* * * გუშინ, 13 იანვარს, ტფილი- სის სასამართლო პალატაში დანი- შნული იყო საქმე ხონის საოსტატო სემინარიის დირექტორის, ბ-ნ სო- კოლოვისა და „Тифлисский ТИСТОК“-ის რედაქტორისა და მის თა- ნამშრომლის ბ-ნ მიხაილოვისა. სა- ქმის გარემოება ასე ყოფილა: ბ-ნ მიხაილოვს შარშან-წინ ზახვულს „Тифлисский ТИСТОК“-ში დაუბე- ჭდია წერილი იმის შესახებ, რომ ხონის სემინარიის დირექტორი, სტა- ტსკი სოვეტნიკი სოკოლოვი თავის ნათესავებს აბარებს სემინარიაში მი- სალედ შეგარდებს მოსაზრებულბოდა. ამიტომ ისინი ყოველთვის იკერენ

გვგაზენს და სემინარიის მთავრობაც მიიღებს ხოლმე ამ შეგარდებს სას- წველებელბოდა. ამავე დროს გარე- ველ მისწავლებლთაგან მომზადებულ კმაწვილებში გერც ერთი ვერ ელი- რსებინა ხოლმე სემინარიაში შესე- ლას, რაც უნდა ყოველ მომზადე- ბული იყენენ. ბ-ნმა სოკოლოვმა უჩიულა რედაქტორსა და მის თანა- მშრომელსაც, უჩიულა დიდამაცია- წისით: ვაზეგნა ავად მომხსენა, ბი- ბრულ ვამზადა და ისეთი რამ დაპვე- ჭდა ჩემ შესახებ, რაც სახელს მიტეხს და ეტბინარს მიგარავსო. რადგან თვით მომზადნი არ ვამოყვარად გუ- ვინ, საქმის გარჩევა შემდეგისთვის გადაიღო.

* * * ზათოხი: უკევე შესდვა სარჩე- ვნო სიები ამობრჩევლთა, ახალის საქალაქო დებულების ძალით. სულ ამობრჩევლთა რიცხვი 150-მდე იქე- ბა. ვნახით, როგორი საბჭო ვკე- ქნებდა და რა გავიკ კაცი იქნებიან ხმონსებდა.

* * * ს. წითლად-სუფანო (გორის მამარა): ამას წინად კოტე ფილი- შვილს და ნენე ვიგაშვილს მოუ- ვიდათ ღაბარაკი, რომელიც მიღე ჩხუბადა გადაიქცა. ამ ჩხუბში ნენე ვიგაშვილმა რველოდერი დასჯრა მზარში იქარაფივ მცხოვრებელი ლე- ქსია ფილიშვილი.

* * * დ. სურამს. სურამის საზოქაე- ბული ს. ალში, იკათუვი მცხოვრე- ბული ზეჩარია ნოაქვი სიმფარლის დროს წახეხუბა თავის ძმა სტეფანე ნოახეს, რომელსაც დაარტყა თავი- ნი ტული და მოპკლა. დამნაშავე შემპერეს და გამოძიება სწარმოებს.

ს. შუქურასუქვა (გორის მამარა): შუა იანვარს, 12 იანვარს, როცა ადგილობრივი მამასახლისი შინ არ იყო, ქურდებმა გაუტეხეს სახლი და გამოიტანეს 25 მან. ფულად და სხვა-და-სხვა ნივთები 38 მან. ღირე- ბული. ეკვი მიტანილია სოფელს მერეთის მცხოვრებელ გამო გორ- გიშვლებზე.

* * * ს. შერთული (გორის მამარა): 3 იანვარს, შუა დღისას, ს. შერთულის გლენმა გამო ღომასაქმე მირეკა კამეჩები ღიახეზედ წყლის დასლე- ვინებულად. მოიშზღულა ყინული, ჩა- ვიდა და გლენი და დაირია.

* * * მტკვთა: 12 თებერვლს, და- მის 11 საათზე, საქართველს მტარე- ბლიდან № 33 ვამოავრა გორის მამარის მცხოვრები ნიკოლოზ ხე- რაბიშვილი. თვლებმა მარჯვენა ბე- ლი მოსწყვიტა და თავი რამდენსა- მე დადგოს დაუჩქეჭა. დაშავებული ტფილისის რკინის გზის სამყურ- ნალოში გამოვზაუნეს.

სანკელდახელო

(ყბადა-ასაღები—წყალ-წყასაღები ამაზი)

ორიოვ სიტყვა კიდევ შესახებ რკინის გზისა, რომელიც, ვინც რა უნდა სთქვას, ამ რამდენსამე წელიწადში უგუველად ვიცილის კახეთისკენ და, ჩენდა სასამთავოდ, დახმიაუნ- რებს ალაზნის ტურფა მიდამის. ე უხად ასაღები და წყალ-წყასაღები რადა არისო? მკითხათ. „ივირია“

ასეთი მომზრე იყო კახეთის რკინის გზისა და უკებ თვითონვე უხად-ასა- ლებ და წყალ-წყასაღებ ამადა ჰზღის ამ საქმისაო? დამიშველად, ბატონო, გული. მე კახეთის გზა კი არ მინდა ვივლად უხად და ვავატარო წყალსა, არამედ ის ხზრი, რომელიც აქამომ- დე ვერ შემპრიგებია კახეთის გზას და რომელსაც ვერ მოუხენლებია, რომ ამ გზის გაყვნა იყისარს ჩენმა თა- ვად-ანზაურობამ, ის ხზრი, რომელი- კი სალავარაკო მასლა სად მოიპო- ვება! თუ არა და, ვცადათ, კაკო, არას მოვგეკვენ, ყხას ხომ მინც არ მოვგეკვენ. თორემ, იქნება პირჯვა- რი დაწერონ და გვასესხონ, ვავიე- მართონ ხელი.

გინც არა მგონია, შეგაყენებს გზა- ზე და ვავტორილებს: „თქვენმა მხემ. ამა გირჩევთ კახეთის გზის გაყვნას. ბატონო, ძნელი საქეა, დილუბებით, იზარალებთ, რადგან არც ფული გაქვთ, არც ტკუა, არც ცოდნა—ენდი ჩკა— ესტი ჩკაო.“

ჯერ ერთი ესა, ვინ თავმკვედარი გეგვწეუბა—შენი ჰირიმი, მირიგო? რას ეხიარები ჩემ საქმეში, რა შმარ- თებს შენი ვირი ხომ ამ მოგებობი- ბია, ნაღები აპკარო! მე ვარ და ვა- კეთებ გზასა, შენ რა გინდა?

იზარალებო! დევ, ვიზარალო, შენ ხომ არა და ვადავლებდაა. ამაძმდე უფრო დიდს ზარალოში ვიყავი, დღე- ცა სუველ საათს მაღლებდა რამ სა- ბადებელი და ჩენს მაღსხილდ მტრის ხელში გადადის,—შენ ვი არა იოქე- ვამ-მარა, არა გირჩევია რა ჩემთვის, ესლა რითილა დავიშახურე შენი თა- ნავარწაბო, გულწემბამტკიერება?

ფული არა გაქვთო, ცოდნას მო- კლებული ხარო, ენდი ჩკა და ეს ტვი ჩკაო! თუ კი აღარა მაქვსარა, მაშ რასა ვკარგავ? რა გინდალენება,

ვეცალო! ის ხომ მინც ვავაგონია, რომ ცდა ბედის მონახვეთვითა. ვარა- და მაგისა, იქნება კახეთის გზას სწო- რედ იმითმა ვევილები, რომ ღარიბი ვარ და უსწავლელი! იქნება მაგ გზით მინდა შევიძინო ფულიცა და სწავლაც, რადას მელოძივე გზახედ, რა გინდა ჩემგან! აკი, რადესაც ჩემი ოჯახი სიმღიდრისაგან დღულა და ვემოდილოდა, კიდევ ვევიგობდი და თვით საქმიანობა სამარცხნოდ მი- მანდა! მდიდარი რომ ვიყო, გზებე- საქ სხვებს ვავაშენებდებდი, ხილებ- საქ სხვებს ვავაყევიებდებდი, მე-კი ბატონავტორად მხოლოდ იათში ვერთხელ შევებვადევი მუშებს, რომ დაემუქვილად, რომ შიშით გულში დასკლამოდათ და ჩემი ყადრი ჰქა- ნოდათ. რაკი ჩემი სიმღიდრე გამო- მტყალა ხელიდან და ჩემი მტე- რი ხარობს დღეს, ამა მეც სწო- რედ, მაგეტომ ვეტანები გზასა, რომ იგება როგორმე კვლავ ვამიაროო წყლში და საღანმღავად არ დაუე- ტოვო ჩემი სახელი ჩემს შვილი- შვილში. მხოლოდ სინსილა გამოღულე- ლი ბებრეტუნაა წინააღმდეგი გაბე- დვისა და ცივისა.

ამასაც რომ თავი დავანებთო, სა- ქმისარს მოწინააღმდეგეთა ცრულ ფულს არავინ ვანდობთო, ვიდრე არ დავა- ტყობენ, რომ მაგ სესხით ყელში სა- ბელი წავეკიბებთ და დიდლებუნი- ათ. ერთი მიზანით, თუ ღმერთი გუშაო, რომელი გვი გადასცემს სა- ბელ- წაქერის კაცს მილო-

ნებს! ასეთი აზრი რა ფიქრში მოსა- სულელია? თუ მოგვეკვენ ფულს, აღბად იმიტომ, რომ სიციუხლის რუსულა და უნარს შეგვეგეტყობენ. არ მოგვეკვენ კიდევ და—თქვენ კარგად ხმანდებოდეთ, ვიტყვით მინც, რომ ფული ვერ ვიშოვებთ, თორემ კახე- თამდის-კი არა, მთავარმდის ვავიყენ- დით გზასაო. ამაჰ! მორჩა და გა- თავდა! მანდ, სამშირა ზო არის, ან- ვად-ანზაურობამ, ის აზრი, რომელი- კი სალავარაკო მასლა სად მოიპო- ვება! თუ არა და, ვცადათ, კაკო, არას მოვგეკვენ, ყხას ხომ მინც არ მოვგეკვენ. თორემ, იქნება პირჯვა- რი დაწერონ და გვასესხონ, ვავიე- მართონ ხელი.

ერთში-კი ამ აზრის მომზრეებს თითქო მტერიოდენი სიმართლებე- ძლივთ. ვთქვათ, დავზარეუთ ათას-ხუ- თასი თუნანი ზანქისა და ან მთავ- რობამ აღარ მოგვეცა გზის გაყვნის უფლებას, ან ფული ვერ ვიშოვებთ, მერე ხომ დილუბა ათას-ხუთასი თუ- მანიო. ჯერ პირველი ესა, რომ დღეს მთავრობაც ჩვენკენ არის და ფულის პატრონებიც სიმელოდ გვი- ქნევენ თავსა. მეორეც ესა, ვთქვათ, ვამართლდა ზოვიერების შიში და დავზარეულთ ათას-ხუთასი თუნანი. მე- რე რაო? მითომ წყალში გადაყრი- ლია ეგ ფული? სულაც არა! ათას- ხუთას თუნანი გამოვიკვლევთ მიმა- ნელი შიშისაგან გზისას, რომელიც მთავ- რობას მინც გამოაღდგება და გზის გაყვნა მაღლ ვარულებდა.

ეს განა ცოტაა? ჩენის ფიქრით, ესეც საქმიანა, რომ არ დავიშვროთ 15,000 მან. თუ ამ ფულის გაღე- ბით აქქრდება და მაღლ ვაკეთდები ისეთი სასარგებლო საქმე, როგორც არის კახეთის რკინის გზა, ცოდავ იქნება ქვეყნის წინაშე, რომ ათას- ხუთასი თუნანი არ გადასცნოს ბანკის წევრთა დღევიანულად კრებას.

გუგუნაშვილი

დაბაბ სოველი

(მოწერილი ამაზი)

ს. წალენჯიხა (ხუვედლის მამ- რა). 5 თებერვლს. წალენჯიხა ერთი უკეთესი სოფელია სამარაში თავის სიმდიდრით და სიჭარბეობით. თითბე უწლოწადუ მტკი, ამ სო- ველმა დააარსა: მიუბრეკებელ სასა- მართლოს განყოფილება, პოლიციის განყოფილება, აფთიაქი და ორ-კო- სიანი სახალხო სკოლა, სადაც დღეს ას ორმოცამდე შეგირდი სწავლობს. მცხოვრებთა რიცხვი ცხრას კომლა- მდებ. მემამულენი არიან ადლიანნი, ძლიერი ახლო ნათესაენი სამეგრელო- სის უკანასკნელ მთავრის დღივისათ; არანა აზავალაშვილებიც, თკალითა- მებები, რომელთა დიდის მეცლინე- რით და შემწეობით დაარსებული აქ ორ-კლასიანი სკოლა (მათი წყვი- რულეება თითქმის ორი ტკევე მიწა, სადაც ვამუნებელია დღეს ეს სწავ- ლის ტმარევი, გვეჯავება და ქუე- ლორებით, ზოვიერთი ხხევიტი... აც ამ მაღალ საზოგადოებაში აღიძრა ეხლობან ერთი ფრიალ სასარგებლო, კეთილი და საყურადღებო აზრი— დაარსება ერთ-კლასიან დღეთა სკო- ლისა (პირველი მაგა-ითი ჩრდილო- თი სამეგრელოში). სარგებლობა და სიკეთე სკოლისა ხომ აქსიომა თვი- თოვლ ცოტად მინც შეგინებულ ადამიანისათვის და ჩვენც, წალენჯი-

ხელგეხად, გვრწამს მისი სიმტკიცე-საყურადღებოა ამ საქმის ერთი გარემოება: საზოგადოების მსურს დადგინოს განაწილება, რომ მოსალოდნელი დღითა სკოლის გამარჯვება და ხარჯსაც იტვირთოს საზოგადოებრივად მხოლოდ მაშინ, თუ მთავრობა ნების დაპირებას დღითა-ენის—ქართულის სწავლებისას, როგორც მიუტოვებლად საჭირო საგნის ჩვენში დღითა ცხოვრებაში. ასეთს ნათესავს აზრს ღილის აღტაცებით მივებენ აქაურ ინტელიგენტო კაცნი და ქალნი, რომელთა მკონდათ მოლაპარაკება ამ საქმის შესახებ მართლ უფროსთან და მის თანაშემწესთან, აგრედვე მომრიგებელ მოსამართლე ბ. ნ. ჩაჩუასთან, რომელთაც აღუთქვან დიდი შემწევობა მთავრობის წინაშე.—ასე რომ მათი შეადგომლობით, უშუკვლად, მთავრობა კონკრეტულად იცნობს წაღვერდითა თხოვნას და მისცემს ნების ქართულის სწავლებისას. ერთის სიტყვით, თითქმის გათავებულა ყოველსაფერტი, მაგრამ „საქმელ“ ქვეყნის ჯერ კიდევ დღი მანძილი! ამისთვის მოვალეობ უფრადგეცემულს ქანს დაღინისას, ლოკოკაფინისის ასულს, რომელიც კეშარიტად ამ აზრის მშობელია, გამოაღვიძოს მომხრენი ამ კეთილის საქმისა და განაორკილონ ეს კეთილ-შობილი აზრი. ვიშრომით, ბატონებო, ვეცადოთ, ვუერთოთ ჩვენს მამულს, იღვარათ დღის მოშოში მოვლენ და პატიოსანი დედანი, მიხსენებო და ღიის-იძებო სწავლის შემდინისა პატრონ გოგონებსაც, თორემ მართო ვაყვების სწავლებით ვერ აღმოვფხვრით, ვერ შემეშარავთ ათასნიკი ბოროტებსა, რომელიც დღეს ასე უწყალოდ სულს გვერთავს და სასოწარკვეთობაში გვიყრის!

დიად, თუ კეთილის საქმისათვის არაფერს დავგოვავთ, თვით სიტოცხლესაც-კი,—შესრულდება წინასწარმეტყველური სურვილი პოეტისა: დღითი გვიგნის თუ შვილი მონიკ გახლ და ხილად გავეღვიძო!

ხაიო უჩარლია.

ნარკვევი

(ფურნალ-გაზეთებიდან)

გაზეთ „Нов. Обоз.“-ში დაბეჭდილია წერილი გ. ა. რიბინსკის. ამ წერილში საყურადღებოა ორიოდე სიტყვა ავტორისა აბხაზთა შესახებ. ბ.ნი რიბინსკი სწერს:

ღანია ავლებებს და აჭებებს აბხაზს; მკანონოშებელი აბხაზი ნამდვილი მკერძ-მეტყველავ, შეუღლიან მიულ საათს ოღანარავოს და ომენად ავლებოს და გაატყოს მისიქნება, რომ ამ დროს თუ აბხაზნი ნასუბი, ნამდვილი რომალებო ტეკოსთა. აბხაზნი მთავრად-კი არ გვაგნებოდნენ, თავ-დაჭერდნი და თავსაზანა, ასე თავს არ დაიმტრებს, რომ რაჟი უწყრობა მთავრდნის, ამ ქუჩაში წაიქვებს და ტვალში ამოიგანგოს, არაგის არ აწყენებეს, არც უთავ-ბოლო ეგვიპთაობა და არც უშუქის სიტყვითა თქმით. ქეაფის დროსაც-კი აბხაზნი ზრდილობანი და თავსაზანი.

გაზეთ „Тиф. Лист.“-ში (№ 34)

წავიკითხეთ შემდეგი წერილი „ზოილის“.

„სისახლოგებო, სისახატებო, ატკალეგებო და სასწავლო ხელნაწი, გიხაროდნო: მე ვადა ვარ. დაღ, ვაბა ვარ უჩინურის საგდემოებობით: დაჯერდნე ნაწი მოსაწონად წერას. ამ ბოლო დროს, „მარტის“ მესესავით გამოქმენდები სოფელ „Тиф. Лист.“-ის ფურცლებზე (ჩვენ აქამდე „ზოილი“ ბარწესავე ვარსკვლავად მიგვანხად, და, თურმე ეს იტყვით, მარტის მესე ვარდა ვარ ანათებს; მაგრამ მანვე სიმ მესე). ცოტას რომ ვსწერ, მაჩუნი ას ვასწავლო, ბრძანებს ზოილი, რომ ჩემს რედაქტორს ავარ მოგსწინარე. სამხარალოდ რას მე ვასწერ, რედაქტორს არ ვაბრუნებ, არც მისწინას. რედაქტორს და სხუბერ ამორბუნს: „არ, ზოილი“ მაღარ დასურდავ, დაქმენდა და, —ოიანს ვედავას სწერს.“ ერთის სიტყვით, მე ვადა ვარ, და ვეგონებ ნაწი მოსაწონად წერას. არ გეგონებ, რომ მეტას შრომასაგან ვაქვანტე, არა, მე შემიძლიან დღეში 12 საათს ვაშრომო, მაგრამ 3 საათსაც არა ვაშრომებ.

როგორ მოვწონთ ეს ახლანებო „ზოილის“? „ზოილი“ არ დადელიობ, „ზოილი“ დღეში 12 საათს შრომა შეუძლიან, მაგრამ, სამწუხაროდ, უცნაურის სენით ვადა ვაშინარა და 3 საათსაც ვედა შრომობას.

საბოლოო „ზოილი“!... გვეცოდუნებ, მაგრამ რას ვუმეფელით? ჩვენ არც მსიხილოვები ვართ, არც მსიხიატრები და არც პატალივები.

გასართობა

რატომ ევას არა ჰქვებდა მთავრად? ერთი ამრაველი ამის პასუხად სწერს: „ბერი უღანარავნით და ბერი უწიროთ დღეავგათი ნაღის შესახებ და სხვათა შორის ამბობენ, რომ დღეავგათი უმთავრად ვერ გასიღებო. რატომ ვეცას-კი არა ჰქვებდა მოახლე ამბობამ, რომ ევასთავს მოახლე სრულიად არ იყო საჭირო. ადამი არასოფეს არა სისოხად სოფელ ევას, წინდები მოამქსოვე, ან კადვე სურთუგე და დიდა ამოვლ და დამიგერო. არ უთსოვანა აგრედვე სელათმანი გამეღვება და გამეგერო. ადამის ჩვეულებად არა ჰქვებანა, ქვის ჩასვლად დროს სმითსეში დავარსეღ გამოქმეფილო და გასეთუბას ეთისკა დავეწო, და როცა ეთისკა მოახლედ-ბოვად, მოუთმელად წამოემასოს: „სუ-თუ ვასშიმე ვერ მზად არ არისო!“ ადამი თითონი ანადუბდ ტესესლს და სავსელსეც თითონეე სარმავად, ერთის სიტყვით თვსში ევადავგერს აგუბება: მროსას თითონ სწეღდავ, ქითებს თითონ უფრდავ სავსეს და ახილას დროს რომ შინასეენ გამოსწეღავ, არასოფეს თან არ მოუყვანია მშენი მტონრუბი და ევასთავს არ უბასებია: „აბა, ჩქარა სადი-დილი!“ ადამის ჩვეულებად არა ჰქვებან, ადამის პირველ სათხედ შინ დაბრუნებულაიო და ევასთავს ჩხუბი დაქეწო, რას მტლადი და რა გატრებდავ, რატომ უწყობად არ დავებანიაო. ადამის არასო-

ღეს რესტორანში არ უქმენინა დამე ამ დროს, როცა ევას ატკარა ვაქსი ავანში არწედა და ტეხილს ნანას ეუბნებოდა. აგრედვე ადამის ჩვეულებად არა ჰქვებანა, თავისი წაღება ქეთი ეთი ვითსევესა გადავარდა და შორე დღეს ევასთავს მხრე დაქეწო: „ჩემი წაღება რა იქნაო? ერთის სიტყვით, ადამის ეფიქრად მოსეღება, დღითმას ცოლი იმისთვის მიმეცა, რომ ვამსურავო. აა, ბატონებო ევება ეს ვასღავთ იმის მიხეცა, რომ ევასთავს მოახლე საჭირო არა უოთავდა.“

დეპეშა

13 თებერვალი

პეტერბურგი. პეტერბურგის დარსა საგანგებო კომისია ფინდლიანის სტატუს-სეკრეტრის თავერდო-მარეობით. კომისია შეტკრებავს შემოწრეულებას აღმოსავლეთ ფინდლიანდისთვის, რომელიც მოუსავლობით დაზარალდა.

კომისიამ დაამთავრა შრომა პურის ვაჭრობის წეს-წყობილების შეტკრის შესახებ და 15 თებერვალს გადაცემა განსახილველად პროექტს საგანგებო კომისიის, რომელშიც მიწვეულ არიან მემამულენი და რუსეთის პურის ვაჭარნი.

15 მარტს უმაღლეს დაწესებულებას წარედგება მოხსენება შესახებ პუნა-ხარკოვის რკინის გზის გაყვანისა.

„Her. Bld.“-ი იუწყება, რომ საგანგებო კომისიამ უკვე შეიმუშავა დებულება შესახებ იმისა, რა პირობით მიეცეთ ხოლმე მემამულეთ. სენსი სამეურნეო იარაღისა და მანინების შესაძენად.

პარიში. პალატამ გარდასწყვიტა ბირკის ვადიან ოპერაციების გარდასახად დავლის.

საკასაციო სასამართლომ არ შეიწყარა პანამის კომპანის აღმინისტრატორების შარლ ლესეპიას და ფონტანისა, აგრედვე დებუტატის სენლერუას საჩივარი იმის შესახებ, რომ ბრალმდებელმა პალატამ უპირობოდ მისცა ისინი საპირათლოში.

პეტერბურგის ბირე, 9 თებერვ.

გადასახად	მარტის	აპრილის	მაისის
მარტის	აპრილის	მაისის	მარტის
რეზერვაციონი	102	102	102
მარტის	102	102	102
აპრილის	102	102	102
მაისის	102	102	102
გადასახადი	99 1/4	102	102

ზამოსადანი ცნობანი

მიმოსვლა ცვეტლის გეგმებისა შავს ზღვასზედ

რკინის გზის ნიშნავლა

ტელისიდან ბათუმს მიღის საფოსტო მატარებელი 9 ს. 30 წ. დღე.

ბათუმიდან ტელისის მიღის . . . 9 ს. 52 წ. საღ.

„ . . . 12 ს. 25 წ. შუად.

ტელისიდან ბათუმს მიღის 1 ს. 25 წ. შუად.

ბათუმიდან ტელისის მიღის . . . 5 ს. 50 წ. საღ.

ტფილისსა და განჯას შუა.

ტელისიდან განჯას მიღის . . . 9 ს. 20 წ. საღ.

განჯადა ტელისის მიღის . . . 7 ს. 30 წ. დღე.

ბათუმისა და განჯას:

ბათუმისა და განჯას შუა: დღისით 4 საათზე მეტად, შვილის ნოვოროსისკოში, კვარკოთი დღის 2 საათზე, შორის გზით, შვილის ფოსტისა და ყველა ნავისდგურში. სამშაბათობით: დღისით 4 საათზე სოხუბისა და ნოვოროსისკოში.

ბათუმში მოადის:

ღამის 12 საათზე სწორე გზით ნოვოროსისკისა და სოხუბით.

ოთხშაბათობით: დღისით სწორე გზით კერსა და ნოვოროსისკოში.

პარაკეობით: საღამოთ შორის გზით ყველა ნავისდგურში შვილის.

ფოთისა და სანაღო:

საფოსტო და სანაღო ბათუმიდან კვირადღით, განთიღის.

პარაკეობით: საფოსტო და სანაღო ოფისიდან დღისით.

სამშაბათობით: დღისით სანაღო და საქონლისა ოფისიდან.

ბათუმისა და სანაღო შუაშაბათობით: საფოსტო და სანაღო ბათუმიდან, დღისით.

ფოთისა და სანაღო:

პარაკეობით: ნაშუადღეის ორსაათზე საფოსტო და სანაღო ოფისში და ყველა ნავისდგურში შვილის, დღის 5 საათზე.

ბათუმისა და სანაღო შუაშაბათობით: საფოსტო და სანაღო საქმის გათავების შემდეგ ბათუმში სანაღო და საქონლისა ბათუმში, სამშაბათობით, დღის 10 საათზე.

სანაღო და საქონლისა ბათუმისა შუაშაბათობით: საფოსტო და სანაღო ნავთ-საღურში შვილის.

საქონლისა და სანაღო გეგმე II და III კლასის მოგზაურები მიიღებინა უსახლოდა.

განცხალუბანი

ფოთის საურთითო საკრედიტო საზოგადოების გაგმობა

აუწყებს საზოგადოების წევრნი, რომ ამ წლის 14 მარტს, დღის 10 საათზე, დანიშნულა საზოგადო კრება ფოთის სამოქალაქო გამეგობის დარბაზში.

- საკანა კრებისა
- 1) 1892 წლის ანგარიშის განხილვა და დამტკიცება.
  - 2) საზოგადოების საბჭოს ოთხი დებუტატის არჩენი ნაცვლად იმათ, რომელთაც სამსახურის ვადა გაუთავდა.
  - 3) გამეგობის ორი დირექტორის არჩენი ნაცვლად იმათ, რომელთაც სამსახურის ვადა გაუთავდა.
  - 4) სარევიზო კომისიის სამი წევრის არჩენი და მათთან სამი კენდლტისა.
  - 5) დამტკიცება 1893 წლის ხარჯთა აღრიცხვისა.

ამასთანვე საზოგადოების გამეგობა აცხადებს, რომ იმ წევრთ, რომელთაც მინდობილი ექნებათ კენტი, თანახმად საზოგადოების წესდების, 36 მუხლის შენიშვნისა უნდა წარმოუდგინონ გამეგობის რწმუნების ქალაქი სამის დღით ადრე,

ვიღრე საზოგადო კრება დაიწყებოდა, ესე იგი, არა უგვიანეს 11 მარტისა. (3—1)

ტფილისის ქალაქის გამეგობის საკანა

ქალაქის გამეგობა აცხადებს რა 14 თებერვალს საარჩევნო სიებს, შედგენილთ თანხმად 11 ივნისის 1892 წლის ქალაქის დებულებისა, ქალაქის საბჭოს ხმისანთა არჩევანებისთვის მომავალი ოთხის წლისთვის 1893—1897 წწ., ამასთანვე აუწყებს ბ.ნთ ამომარჩეველთ, რომ ქალაქის საბჭოს 36 მუხლისა და მათი გამოსახლების დღიდან, ე. ი. 1893 წლის 1 მარტიდან, ორის კვირის განმავლობაში მიიღება ამომარჩეველთა შენიშვნები შესახებ სიების შესწორებისა და შეესებისა და ვინც უკმაყოფილო დარჩება გამეგობის მიერ პასუხით, შეუძლიან ქალაქ. დებულ. 37 მუხლის ძალით პასუხის მიღების დღიდან არა უგვიანეს შვიდ დღისა თავის საჩივარი მიართვას გუბერნატორს.

საბოლოოდ ვასწორებულო საარჩევნო სიები ცალკე გამოცხადდება და შემდეგ აღარ შეიძლება მათი შეცვლა და შეესება. (3—1)

ტფილისის ქალაქის გამეგობის საკანა.

ტფილისის გუბერნატორის მიერ გამოგზავნილ ქალაქიდან 1893 წლის 10 თებერვლის თარიღით № 44, სანას, რომ ქალაქის საქმეთა საგუბერნო საკრებულომ 1893 წელს 30 იანვრის დადგინა: სთხოვის ტფილისის ქალაქის გამეგობის, რომ ქალაქის ახალ დებულების თანხმად შედგენილ საარჩევნო სიებთან ერთად წართავის გუბერნატორს ცნობას იმ ამომარჩეველთ შესახებ, რომელნიც ქალაქის სასარგებლოდ შეესებულს გარდასახად (ნელიოკის) შეიტანენ იმ დღემდე, ვიდრე გუბერნატორს წარედგინება ამომარჩეველთა სიები.

აუწყებს რა ამას ქალაქის გამეგობა იმ ამომარჩეველთ, ვისხედაც ნელთა ირცეება, ამასთანვე დასძენს, რომ საარჩევნო სიები წარედგინება გუბერნატორს გამოცხადების შემდეგ ორის კვირის ვადაზედ, ე. ი. 1893 წლის 1 მარტს; ამიტომ ნელიოკების შემოტანა შეიძლება გამეგობის კასსაში 28 თებერვლამდე და თვით ამ დღესაც. (3—1)

ბილისი ექიმი

ა. ი. მრგვალი

სოლოჯაზედ, საყუთ. სახლში № 14—16

ვაგდემოებს მიიღებს: დღითი 8—დავ 12 საათამდე. საღამოთ 4—დავ 6 საათამდე.

ჰვირა-შამი დღეგეში

ღილის 8 საათიდან ნაშუადღეის 2 საათამდე. (150—17)

